

UZASADNIENIE

Powód T. S. złożył pozew przeciwko Skarbowi Państwa Prokuraturze Rejonowej w Wysokiem Mazowieckiem domagając się zapłaty kwoty pieniężnej w wysokości 80.000 złotych jako zadośćuczynienia za straty moralne i długotrwały pobyt w środkach izolacji karnej spowodowane niedopełnieniem obowiązków przez Prokuratora Rejonowego S. Ż. w sprawie z zawiadomienia powoda o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 § lub 2 k.k.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prokuratorię Rzeczypospolitej Polskiej w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, iż powód w żaden sposób, nie uzasadnił w jaki sposób wyliczył żadaną kwotę zadośćuczynienia. Podniósł, że postępowanie z zawiadomienia powoda prowadzone przez Prokuratorę Rejonową w Wysokiem Mazowieckiem PR Ds. 654/2016 zakończyło się odmową wszczęcia śledztwa, a zażalenie powoda na ta decyzję zostało oddalone przez Sąd Rejonowy w Grajewie w dniu 24.01.2017.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

W dniu 23.03.2017 do Prokuratury Rejonowej w Wysokiem Mazowieckiem wpłynęło zawiadomienie T. S. nadane z Aresztu Śledczego w B. dotyczące postępowania Prokuratury Rejonowej w Grajewie w sprawie PR Ds. 654.2016. Sprawa ta została zarejestrowana w prokuraturze Rejonowej w Wysokiem Mazowieckiem pod sygnatura PR Ds. 202.2017.

S. Ż. - prokurator Prokuratury Rejonowej w Wysokiem Mazowieckiem po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w sprawie przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grajewie na szkodę T. S., tj. o czyn z art. 231 § 1 kk, działając na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk postanowieniem z 10.04.2017 odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grajewie do dnia 12.03.2017r. w związku z prowadzonym postępowaniem PRDs. 654.2016 na szkodę T. S., tj. o czyn z art. 231 § 1 kk - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk wobec braku znamion czynu zabronionego.

Prokurator Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem ustalił, że Prokuratura Rejonowa w Grajewie prowadziła postępowanie PRDs. 654.2016 z zawiadomienia T. S.. Postanowieniem z dnia 06.10.2016 roku odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. Zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie i popełnienia w bliżej nieokreślony sposób nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków i innych czynów przez M. F. asesora Prokuratury Rejonowej w Augustowie, J. S. prokuratora Prokuratury Rejonowej w Augustowie oraz Prokuratora Rejonowego w Augustowie, tj. o czyny z art. 231 § 1 i 2 kk, art. 234 kk, art. 235 kk, art. 236 kk, art. 239§1 kk i art. 271 § 1 kk — wobec niezaistnienia czynu,

2. Zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie i popełnienia w bliżej nieokreślony sposób nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków i innych czynów przez Komendanta KPP w A.. R. N. Sekcji Kryminalnej w KPP A. oraz S. C. f-sza Policji z KPP w A., tj. o czyny z art. 231 §1 i 2 kk, art. 234 kk, art. 235 kk, art. 236§1 kk, art. 239§1 kk, art. 246 kk, art. 247§1 kk i art. 271 §1 kk - wobec niepopelnienia czynu.

3. Niedopełnienia obowiązków przez f-szy Policji z KWP w B. M. W., S. P., K. K., M. O. oraz M. B. z KGP w W. w okresie od 28.07 do 09.08.2016 roku, tj. o czyny z art. 231 §1 i 2 kk - wobec ustawowych znamion czynu zabronionego.

4. Zaistniałych w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu czerpania korzyści majątkowych przez R. N. Sekcji Kryminalnej KPP w A. od W. P. za tuszowanie jego przestępstw oraz popełnienie przez nich innych nieokreślonych bliżej czynów art. 190a§3 kk, art. 191 kk, art. 212 kk, art. 220§ 1 kk, art. 229§1 kk, art- 230§1 kk, art. 230a§1 kk, art. 233§1 kk, art. 234 kk, art. 238 kk, art. 163§ 1 kk, art. 282 kk, art. 291 § 1 kk, art. 298§1 kk, art. 299§1 kk, art. 320§2 kk i art. 314 kk - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

5. Niedopełnienia obowiązków i nadużycia uprawnień przez L. B. prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olecku oraz Prokuratora Rejonowego w Olecku zaistniałego w bliżej nieokreślonym czasie, tj. o czyny z art. 231 §1 i 2 kk, art. 236§1 kk, art. 239§1 kk i art. 271 §1 kk - wobec niepełnienia czynów.

6. Niedopełnienia obowiązków przez Prokuraturę Okręgową w Suwałkach, Prokuraturę Rejonową w Augustowie, Prokuraturę Rejonową w Olecku i Komendę Powiatową Policji w A. polegające na nienadaniu biegu zawiadomieniom T. S. zaistniałym w nieokreślonym bliżej czasie, tj. o czyny z art. 231 § 1 i 2 lek – wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

7. Podżegania T. S., w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu przez R. N. Sekcji Kryminalnej KPP w A. do zabójstwa Dyrektora Aresztu Śledczego, tj. o czyn z art. 18§2 kk w zw. z art. 148§1 kk - wobec stwierdzenia, iż postępowanie w tej sprawie uprzednio toczyło się i zostało prawomocnie zakończone.

W wyniku rozpoznania zażalenia T. S. na w/w postanowienie, Sąd Rejonowy w Elku postanowieniem z 24.01.2017 roku zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

Nadto po uprawomocnieniu się postanowienia w sprawie PR Ds. 654.2016 zainteresowanemu T. S. Prokuratura Rejonowa w Grajewie udzielała odpowiedzi w trybie § 256 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 07.04.2016r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury o braku podstaw do podjęcia postępowania.

W ocenie Prokuratora Rejonowego w Wysokim Mazowieckiem analiza materiałów zgromadzonych w sprawie, w tym akt postępowania PRDs. 654.2016 Prokuratury Rejonowej w Grajewie wskazuje, iż postępowanie prokuratora będące referentem sprawy mieściło się w granicach prawa i jego kompetencji.

Powyższe postanowienie w sprawie PR Ds. 202.2017 Prokuratury Rejonowej w Wysokim Mazowieckiem zaskarżył zażaleniem T. S.. Sąd Rejonowy w Grajewie postanowieniem z 24.05.2017 sygn. akt II Kp 37/17 nie uwzględnił zażalenia T. S. i utrzymał w mocy postanowienie Prokuratora Rejonowego w Wysokim Mazowieckiem w sprawie PR Ds. 202.2017. W uzasadnieniu tej decyzji Sąd Rejonowy w Grajewie wskazał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy był wystraszający do podjęcia merytorycznej decyzji. postawiony w zażaleniu zarzut T. S. odnośnie nie przesłuchania w sprawie świadków, w tym przede wszystkim jego osoby, ocenił jako chybiony. Jak wynika, bowiem z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności analizy akt sprawy PR Ds. 654.2017 Prokuratury Rejonowej w Grajewie dokonanej przez prowadzącego czynności sprawdzające, brak jest podstaw do postawienia zarzutu z art. 231 § 1 k.k. prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Grajewie. Zdaniem Sądu Rejonowego w Grajewie skarżący T.-S. nie wskazał przy tym żadnych nowych dowodów, jak też okoliczności, które dałyby podstawę do uwzględnienia jego zażalenia. Sąd Rejonowy w Grajewie zauważył, że postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa Prokuratora Rejonowego w Grajewie było poddane kontroli instancyjnej przez Sąd Rejonowy w Elku w związku ze złożonym przez T. S. zażaleniem i utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Rejonowy w Elku.

Powyższe ustalono w oparciu o dokumenty (k.35-42 oraz załączone akta Ds. 202.2017 Prokuratury Rejonowej w Wysokim Mazowieckiem.

Z wyjaśnień złożonych przez powoda na rozprawie (k. 90 z nagraniem)) wynika, iż w wyniku powyższego doznał uszczerbku na zdrowiu.

Przesłankami odpowiedzialności Skarbu Państwa na gruncie art. 417 k.c. są: szkoda wyrządzona przy niezgodnym z prawem wykonywaniu czynności z zakresu władzy publicznej oraz normalny związek przyczynowy pomiędzy niezgodnym z prawem wykonywaniem takich czynności, a powstaniem szkody. Szkoda w prawie cywilnym obejmuje zarówno uszczerbek majątkowy, jak i uszczerbek o charakterze niemajątkowym. Z kolei, istnienie związku przyczynowego należy oceniać na zasadach wynikających z art. 361 § 1 k.c. Oznacza to, że Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej. Zakres odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z przepisu art. 417 § 1 k.c. obejmuje

wszelkie zachowania związane z wykonywaniem władzy publicznej z wyjątkiem sytuacji uregulowanych przepisami szczególnymi, do których odsyła art. 421 k.c.

Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia szkody niemajątkowej - krzywdy stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi i ich długotrwałość). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, a jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia.

W niniejszej sprawie Sąd nie stwierdził okoliczności powodujących powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Pozwana Prokuratora Rejonowa w Wysokiem Mazowieckiem nie podjęła wobec powoda żadnych niezgodnych z prawem działań lub zaniechań o których mowa w art. 417 k.c. Powód nie wykazał bezprawności w postępowaniu pozwanej prokuratury. Decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa została poddana kontroli sądowej. Jest ona obecnie prawomocna. Czynności organów wymiaru sprawiedliwości związane z wypełnianiem ustawowych obowiązków nie nabierają charakteru działań nielegalnych przez to, że wniosek w danej sprawie nie zostaje uwzględniony lub zarzuty strony nie znajdują aprobaty prokuratura lub sądu.

Nadto powód nie wykazał, aby odmowa wszczęcia śledztwa w sprawie Ds. 202.2017 wpłynęła w jakikolwiek sposób na jego obecną sytuację życiową i zdrowotną. Twierdzenia powoda mają wyłącznie hipotetyczny charakter związany z jego podejrzeniami wobec funkcjonariuszy publicznych podejmujących decyzje procesowe w przedmiocie składanych przez powoda zawiadomień. Powód przebywa w Areszcie Śledczym w innej sprawie. O ile twierdzi, iż wskazywane przez niego okoliczności mogłyby poprawić jego sytuację procesową winien zgłaszać stosowne wnioski dowodowe w sprawie w związku, z którą przebywa w Areszcie Śledczym w B..

Z uwagi na powyższe powództwo podlegało oddaleniu jako całkowicie bezzasadne.

Mając na uwadze oddalenie powództwa w całości o kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 k.p.c.